

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง การจ่ายเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างซึ่งได้รับอันตราย
หรือป่วยเจ็บเพราะการปฏิบัติงานในหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๒๙

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การจ่ายเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะการปฏิบัติงานในหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานครจึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การจ่ายเงินค่าทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๒๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ข้อบัญญัติ” หมายความว่า ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานคร

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับค่าจ้างจากงบประมาณรายจ่ายของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งพนักงานและลูกจ้างของการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนอัตราที่ได้รับจริง

“ค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมงตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างสำหรับการทำงานปกติ

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในหน่วยงานและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการของกรุงเทพมหานครที่ไม่ต่ำกว่าระดับกอง และรวมถึงสำนักงานการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานครด้วย

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ตามวรรคหนึ่งนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ข้อ ๖ ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายวันประเภทที่ทำงานในวันเสาร์ด้วย ให้คิดค่าจ้างยี่สิบหกวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน ส่วนประเภทที่ไม่ทำงานในวันเสาร์ ให้คิดค่าจ้างยี่สิบสองวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเจ็ดชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่น ก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินทำขวัญลูกจ้าง ลูกจ้างผู้ใดได้รับค่าจ้างรายเดือนหรือเทียบเป็นรายเดือนแล้วต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการระดับ ๑ ให้ใช้อัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการระดับ ๑ เป็นเกณฑ์คำนวณ

ข้อ ๘ ภายใต้บังคับข้อ ๙ ผู้ใดที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บจนพิการถึงสูญเสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไป เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ แต่ยังสามารถปฏิบัติงานต่อไปได้ ให้ได้รับเงินทำขวัญเป็นเงินก้อนตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๙ ผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บไม่มีสิทธิได้รับเงินทำขวัญตามข้อบัญญัตินี้ ถ้า

(๑) อันตรายหรือความป่วยเจ็บเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

(๒) ได้รับเงินทำขวัญหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันจากกรุงเทพมหานคร หรือจากหน่วยงานอื่นที่กรุงเทพมหานครสั่งให้ไปปฏิบัติงาน

(๓) ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเมื่อออกจากราชการตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘

ข้อ ๑๐ เงินทำขวัญตามข้อบัญญัตินี้ จะจ่ายได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากปลัดกรุงเทพมหานครหรือผู้ที่ปลัดกรุงเทพมหานครมอบหมาย

การยื่นเรื่องขอรับเงินทำขวัญให้ปฏิบัติตามระเบียบที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๙

พลตรี

(จำลอง ศรีเมือง)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลที่ประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ เพื่อให้การจ่ายเงินค่าทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ตราเป็นข้อบัญญัติใช้บังคับตามนัยมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๓ ตอน ๔๐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๒๙